

tidige Karakter skulde finde sit Udtryk i en Endring af Lovforslagets Titel, skal jeg udtale, at jeg hverken skal modsætte mig det eller anbefale det; jeg tror, at i og for sig forandres Lovens Bestaffenhed, dens Væsen ikke derved. Den er og bliver lige midlertidig, hvad enten den kaldes saaledes i Titlen eller ikke. Derfor ærede Medlemmer ville sætte Pris paa en saadan Forandring, skal jeg ganske henstille til Tinget, hvad det derom vil vedtage.

Rosager: Jeg har begært Ordet for at anbefale det af to ærede Medlemmer af Udvalget stillede Endringsforslag, som gaar ud paa at flytte Valgstedet i Svendborg Amts 2den Valgkreds fra Kværndrup Kro til Gudme. Jeg vil meget anbefale dette Endringsforslag. Thi, som jeg gjorde opmærksom paa ved 2den Behandling, vil Valgstedet ved at flyttes til Gudme blive lagt hen i den allertættest befolkede og mest bebyggede Del af Kredsen. Det er nemlig saa, at, naar den ærede Ordfører udtalte, at, naar Valgstedet er i Kværndrup, ligger det i den vestlige Del af Kredsen, og naar det er i Gudme ligger det i den østlige Del af Valgkredsen, saa er det ikke ganske rigtigt. Ved at flytte det til Gudme flytte vi det ca. en Mil ind i Valgkredsen i en Befolknings-tæthed, som det kom frem ved Behandlingen af Jærnbaneloven, der er gaaet op til 5,000 Indbyggere pr. Kvadratmil, medens der ved Kværndrup ikke nær er det Indbyggertal, som ogsaa oplyses i statistisk Tabelværk. Det oplyses om de Kommuner, der ligger nærmest ved Valgstedet, og som ere følgende: Kværndrup, Stenstrup, Lunde, Gislev og Allerup Kirkeby, have tilsammen 1,373 Vælgere, hvorimod de Kommuner, der ligger omkring Gudme, nemlig Gudbjerg, Svindinge, Langaa, Offendrup, Hæsselager, Gudme-Brudager og Dvre Vejstrup, have tilsammen 1,469, og ærede Medlemmer ville saaledes se, at Flertallet af Vælgere bor paa den østlige Side af Kredsen. Naar den ærede Ordfører talte om, at naar man flyttede Valgstedet til Gudme, blev det atskov uheldigt for Allerupperne, saa forholder det sig ikke saaledes. Naar Valgstedet er i Gudme saa Allerupperne ganske vist henvend en halv Mil længere dertil end til Kværndrup, men ved at køre til Svendborg kunne de saa benytte Jærnbanen til Gudme, til selve Valgstedet. Naar den ærede Minister udtalte, at der ikke er Grund til at flytte Valgstedet, saa er det en Fejlagelse, thi naar Valgstedet flyttes til Gudme, saa faar man der en Bane, der gaar to Mil paa tværs igennem Valgkredsen fra Nord til Syd og som et stort

Antal af Vælgere kan benytte. Og fra Ost til Vest er der kun en Forskel af halvanden Fjerdingvej med Hensyn til at ligge midt i Valgkredsen. Alle maa derfor indrømme, at Valgkredsen vil være heldigere stillet, naar Valgstedet bliver Gudme, end naar det bliver Kværndrup, thi i det sidste Tilfælde ligger det i en Udkant, i et Hjørne af Valgkredsen, hvorved alle Vælgere, naar man fradrager Kværndrup, Stenstrup, Lunde og Gislev, have meget langt til Valgstedet. Jeg skal derfor anbefale Endringsforslaget.

Korsgaard: Jeg skal erkende, at der ikke paa Sagens nuværende Stadium er nogen stor Opfordring til vidtløftig Tale. Sagen er jo den, at det ærede Medlem fra Moen, den ærede Ordfører, har talt sit Mandskab op, og det er jo parat til at stemme for det foreliggende Lovforslag og give alt andet. Der er derfor ikke megen Glæde ved at trække Forhandlingerne videre ud end nødvendigt. Jeg skulde heller ikke have opholdt Tinget, hvis jeg ikke fra Sagens 1ste Behandling skulde nogle enkelte Bemærkninger, og det er dem, jeg nu skal tillade mig at fremsætte ved Behandlingen af Forslaget som Helhed. Jeg tilstaa, at jeg ved denne Sags Behandling er bleven stuffet fra alle Sider, stuffet saavel fra Oppositionens Side som fra Regeringspartiets Side. Det var mig klart, da vi frede til Behandling af denne Sag, at der vilde være Bansteligheder i Vejen for de to grundlovmæssige Maader, hvorpaa man kunde løse dette Spørgsmaal, nemlig den at opfylde Grundlovens § 32 og den at forandre Grundlovens § 32. Jeg gav derfor Anledning af en tredje Udvej, som man maaste kunde have benyttet, hvis man havde haft Vilje dertil. Man har imidlertid ikke fra nogen Side her i Salen ønsket at gaa nogen bestemt af de Veje, hvorefter der kan være Tale efter Grundloven. Hverken Flertallet eller Mindretallet har villet det. Det saa jo vel ved 2den Behandling ud, som om der var opnaaet en vis Enighed hos Oppositionen, idet der foresaa en fælles Indstilling fra den om en Dagsorden; men det blev allerede ved 2den Behandling opløst, at den Dagsorden, som foresaa fra Oppositionens Side, ikke var Udtryk for nogen Enighed, men i Virkeligheden var en Dækning af Uenigheden inden for Oppositionen, og var dette ikke blevet tilstrækkelig klart ved 2den Behandling, saa er det i alt Fald blevet det nu ved 3de Behandling. Det viser sig jo nemlig nu, at da Oppositionen skulde træffe et Valg mellem Enten-Eller og stille sig paa Standpunktet „Eller“ — det vil sige udtale sig for de 137